2. Sagsøgte idømmes sagsomkostningerne.

Kutscher Sørensen Bosco Donner Mertens de Wilmars

Pescatore Mackenzie Stuart O'Keeffe Touffait

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 6. juni 1978.

Justitssekretær
A. Van Houtte

Præsident
H. Kutscher

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT G. REISCHL FREMSAT DEN 11. MAJ 1978 [1]

Høje Ret.

I direktiv 74/577 af 18. november 1974 om bedøvelse af dyr inden slagtning (EFT L 316 af 26. 11. 1974, s. 10) bestemte Rådet, at medlemsstaterne skulle sørge for, »at der ved slagtning af hornkvæg, får, svin, geder og hovdyr træffes sådanne foranstaltninger, at dyrene ved en egnet fremgangsmåde bedøves og umiddelbart efter bedøvelsen aflives så hurtigt som muligt«. Direktivet fastlægger nærmere de tilladelige bedøvelsesmetoder og kontrollen med de apparater, der skal anvendes hertil. Artikel 5 bestemmer:

»Medlemsstaternes sætter senest 1. juli 1975 sådanne administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser i kraft, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv, og underretter straks Kommissionen herom.«

Under henvisning til, at Den italienske Republik ikke inden for den fastsatte frist havde opfyldt de forpligtelser, der følger af denne bestemmelse, indledte Kommissionen efter en længere brevveksling ved skrivelse af 15. december 1976 den i EØF-traktatens artikel 169 omhandlede procedure ved traktatkrænkelse. Efter at Den italienske Republik ikke inden for den fastsatte frist havde efterkommet Kommissionens begrundede udtalelse af 5. maj 1977, anlagde den den 6. december 1977 sag med følgende påstand:

a) Det statueres, at Den italienske Republik ikke har overholdt sine forpligtelser i henhold til EØF-traktatens artikel 5 og Rådets direktiv af 18. november 1974.

b) Den italienske Republik idømmes sagsomkostningerne.

1 — Oversat fra tysk.

Herimod anfører sagsøgte, at opfyldelsen af direktivets formål allerede er sikret ved anvendelsen af artikel 9 i kongeligt dekret nr. 3298 af 20. december 1928. Den italienske regering har trods dette for at sikre direktivets nøjagtige anvendelse, men fremfor alt af retssikkerhedsgrunde den 20. juli 1977 forelagt senatet lovforslag nr. 840 om bedøvelse af dyr inden slagtning.

Sagsøgte benægter således ikke, at Italien ikke har overholdt sine forpligtelser i henhold til EØF-traktatens artikel 5 — løbende at holde Kommissionen underrettet om trufne foranstaltninger — og Rådets direktiv af 18. november 1974. Den lov, der skal opfylde disse forpligtelser er indtil i dag endnu ikke vedtaget, selv om den i direktivets artikel 5 fastsatte frist allerede forlængst er udløbet. Hermed er betingelserne for at dømme Den italienske Republik for traktatkrænkelse opfyldt.

Sagsøgtes indsigelse om, at det i betragtning af den allerede eksisterende italienske lovgivning er udelukket, at traktatkrænkelsen kan bringe fællesmarkedets funktion i fare eller medføre grusom behandling af dyr, kan ikke på nogen måde føre til anden opfattelse. Helt bortset fra, at de hidtidige bestemmelser fra år 1928 absolut ikke opfylder de forpligtelser, der er pålagt ved Rådets direktiv, er dette direktivs formål netop at ensrette medlemsstaternes lovgivning om dyrebeskyttelse med hensyn til at undgå dyreplageri under slagtning ved indførelse af egnede anerkendte bedøvelsesmetoder. Dette formål fordrer en tilsvarende handling fra medlemsstaternes side. Som Domstolen har fastslået i dommen i sag 95/77 — Kommissionen mod Nederlandene — i præmis 13, kan det altså ikke være afgørende, om manglende overholdelse af et direktiv måske ikke har nogen uheldig indflydelse på fællesmarkedets funktion

Jeg forslår derfor at Den italienske Republik dømmes i overensstemmelse med Kommissionens påstand.